

Hold-DM 2001:**Den sædvanlige femteplads til 2.hk.****Af Poul Buhl**

Den første hele weekend i oktober er blevet det faste spilletidspunkt for den årlige turnering mellem hovedkredsens juniorhold. Hvad stævnet så egentlig hedder volder lederne store problemer, men jeg vil kalde det Hold-DM – det er det mest almindeligt brugte, selv om der er andre skakstævner med det navn.

Det var første gang stævnet skulle spilles efter den nye ordning, hvor det foregår på Tjele Efterskole hvert år. Arrangementet var såmænd i orden, mit største problem var faktisk at skrabe et hold sammen. Efterhånden som jeg kom ned gennem ratinglisten nåede jeg op på 12 afbud, inden jeg havde 8 spillere. Dette ene afbud kom fra vores stærkeste kort Kristian Hovmøller, der var udtaget til juniorlandskamp i Norge samme weekend. At Dansk Skak Unions eneste landsdækkende juniorstævne på den måde kom til at undvære nationens 10 stærkeste juniorer er jo fuldstændig tåbeligt, men det er ikke det første eksempel vi har set på, at planlægning ikke ligefrem er skakledernes stærkeste side.

Aftenen inden vi skulle af sted indløb så det 13. afbud fra den ene af holdets to mesterspillere, Kasper Kristensen, og på det tidspunkt var jeg efterhånden ved at være temmelig træt af at være juniorleder. Men heldigvis var Gitte Nielsen frisk på at stille op med meget kort varsel, og det viste sig at være en ganske heldig disposition at få hende med på holdet.

Reglerne er jo sådan at vi skal stille med 8 juniorer, hvoraf de 3 højst er 16 år (kadetter) og højst 2 har over 2000 i rating. Desuden skal der være en pige på holdet, hvilket er et stort problem for mange andre hovedkredse. Vi stillede med hele to piger og endda en pige på førstebrættet, hvor Oksana Vovk i lands-holdsspillernes fravær sad med stævnets højeste ratingtal. Og så keder man sig aldrig når man har Oksana med på tur. I toget til Randers fredag aften berigede hun f.eks. skakverdenen med et helt nyt udtryk: En hævnpat.

Lørdag morgen klokken halv ni var vi klar til første kamp. Vi havde trukket en blød start og lagde ud med 4.hk., som vi besejrede 6-2 - og vi lagde os på første-pladsen! I betragtning af at vi var temmelig tyndt besat bortset fra første- og sidstebrættet var jeg på forhånd godt tilfreds med en midterplacering, og vi var da også startet mod det svageste hold i turneringen.

Vi fortsatte med 4-4 mod 9.hk., og der-efter var vi oppe mod de sidste mange års vindere fra 6.hk. Her havde vi marginalerne imod os og tabte 3½-4½. Morten Rytter havde afgørelsen i sine hænder i et tårn-og-springer-slutspil med merbonde, men springere er noget djævelskab, og tredje gang han satte tårnet i slag var modstanderen så ufin at slå det! Men holdet rejste sig i 4. runde og spillede sin bedste kamp, der gav 4-4 mod 3.hk., der senere sluttede på andenpladsen i turneringen.

Da vi sad over i femte runde, kunne jeg halvvejs gennem turneringen konstatere, at vi lå midt i feltet – og at det i høj grad var pigerne, der bar holdet. Gitte virkede mere tændt og motiveret end jeg længe har set hende og havde samlet fuldt hus med 4 point, mens Oksana havde gjort sin pligt på førstebrættet med 3½. Nu havde vi så en time til at lade op til mødet med 1.hk., som havde fejlet al modstand til siden gennem de første fem runder. Vi fik heller ikke et ben til jorden og tabte 1½-6½. Kun Oksana vandt, mens Søren fuskede sig til en remis selv om han kom bagud med et tårn! Københavnerne (1.hk.) stillede stævnets yngste hold med en gennemsnitsalder på 14½ år, men uhyggeligt talentfulde og klare rating favoritter.

Efter aftensmaden var der lige tid til at slå 5.hk. med 4½-3½ inden aftenens fodbold-landskamp. Oksana løb ind i et choknederlag med fire bønder i overvægt, men Morten Rytter reddede sig ud af en dybt tabt stilling og sikrede sejren. Disse hurtigskakholdkampe er næsten hver gang utroligt spændende og meget jævnbyrdige, hvilket bestemt er en stor del af charmen ved dette stævne.

Søndag morgen mødte vi naboerne fra 8.hk., der stillede med hele tre piger på holdet – og her kunne man opleve det sjældne syn at se to piger mødes på førstebrættet. Resultatet blev et skuffende nederlag på 2½-5½, men da 8.hk. i sidste runde blev fejlet ud af banen af 1.hk., passerede vi dem alligevel i den samlede stilling ved i sidste runde at spille 4-4 mod 7.hk. Og dermed sluttede vi for tredje år i træk på femte-pladsen ... 1.hk. vandt suverænt foran 3.hk. og 6.hk. Slutstillingen i turneringen:

		Mp	Pts
1	1. hovedkreds	15	46½
2	3. hovedkreds	11	40
3	6. hovedkreds	11	38
4	7. hovedkreds	10	31½
5	2. hovedkreds	7	30
6	8. hovedkreds	7	28½
7	9. hovedkreds	6	28½
8	5. hovedkreds	4	26½
9	4. hovedkreds	1	14½
.	Vores spilleres:		
	Individuelle resultater		
		Pts	%
1	Oksana Vovk	5	63%
2	Morten Rytter	3½	44%
3	Tonny Carlsen	3½	44%
4	Michael Jørgensen	4½	56%
5	Søren Jensen	2½	31%
6	Jimmy Carlsen	0	0%
7	Gitte Nielsen	6	75%
8	Jon Pedersen	5	63%

Gitte blev som sidste øjeblik reserve topscorer – med næsten det dobbelte af sin forventede score! Debutanterne Tonny Carlsen og Michael Jørgensen gjorde det fint, den tredje debutant Jimmy Carlsen havde det svært og burde nok have haft ottendebrættet, men nu havde jeg besluttet at vi stillede op efter ratingtallene. Søren er i formkrise, resten gjorde det sådan set OK. Efter rating skulle vi også slutte på en kneben femte-plads...

Tilbage står, at vi med et reserve-spækket hold sluttede som den bløde mellemvare. Hvordan kommer vi videre? Hvordan får vi vores bedste juniorer motiveret til at gide at spille med på hovedkredsens "landshold"? Hvordan får vi gjort vores juniorer bedre? Skal hovedkredsen organisere træningssamlinger? Hvem skal være målgruppen? Jeg synes egentlig det er ganske hyggeligt at være med, der er en god holdånd på holdet, og det er også den eneste lejlighed hvor vi juniorledere fra hele landet mødes. Men når vi stiller uden 8 af vores 12 højst ratede juniorer, hvad er det så i virkeligheden værd? Der er forskellige ting at tænke over.

-
kildemateriale:"mail 11.10.2001 fra Poul Buhl"